

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 348)

Refah Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Salih Kapusuz ve Doğru Yol Partisi Grup Başkanvekili Ankara Milletvekili Saffet Arıkan Bedük'ün, Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanun Teklifi ve Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji ve Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (2/835)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanun Teklifimiz gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Salih Kapusuz

RP Grup Başkanvekili

Kayseri

Saffet Arıkan Bedük

DYP Grup Başkanvekili

Ankara

GENEL GEREKÇE

1312 sayılı Kanun ile tekel olmak üzere yurdumuzun ihtiyacı olan elektriğin üretim, iletim, dağıtım ve ticaretini yapmak amacıyla Türkiye Elektrik Kurumu kurulmuştur. Daha sonra 1312 sayılı Kanun, 110 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile, bu Kararname de 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile yürürlükten kaldırılmıştır.

Türkiye Elektrik Kurumu 12.8.1993 tarih ve 93/4789 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile "Türkiye Elektrik Üretim, İletim A.Ş. (TEAŞ)" ve "Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. (TEDAŞ)" unvanlı iki ayrı İktisadi Devlet Teşekkülü şeklinde teşkilâtlandırılmıştır. Böylece sözkonusu Elektrik Kurumu tekel niteliğinde mal ve hizmet vermek amacından çıkartılmıştır. Kamuoyunda Yap-İşlet-Devret modeli olarak bilinen 3096 sayılı Kanunun, ilkeleri ile serbest piyasa ekonomisinin gerektirdiği rekabet ortamına geçiş sağlanmak istenmiştir. Ancak 3096 sayılı Kanunun uygulanmasında güçlüklerle karşılaşmış, bu Kanunun amaç maddesinde belirtildiği gibi yatırımların ve işletmenin özel sektör eliyle yürütülmesi ilkesi öngörülmesine rağmen, sonuçta tesisler devlete intikal ettiğinden beklenen yatırım ve yarar sağlanamamıştır.

Ülkemizin kalkınmasının, sanayileşmesinin ve sosyal gelişmesinin beklenen sonucu olarak son dönemlerde elektrik enerjisi talebimiz, yıllık ortalama % 10'un üzerinde bir hızla artmaktadır. Bu talebin zamanında, güvenilir ve kaliteli bir şekilde karşılanması ana hedeflerdendir. Bu hedefe ulaşmak için elektrik enerjisi üretiminde, ekonomik oldukları sürece yerli kaynaklarımıza öncelik verilmektedir. Bununla birlikte enerji kaynakları bakımından kısıtlı potansiyele sahip olan ülkemiz, elektrik enerjisi üretiminde yurt dışından kaynak ithali ile karşı karşıya kalmaktadır. Bu amaçla, yurt dışından doğal gaz, yüksek kalorifik değere sahip kömür ve nükleer gibi alternatif kaynak sağlanması yönündeki çalışmalar sürdürülmektedir. Hükümet politikası doğrultusunda Avrupa Birliğine tam üye olma yolunda ilerlediğimiz şu günlerde, elektrik fiyatlarının sanayi maliyetlerini çok

etkilediği ülkemizde, sanayi sektörümüzün Avrupa ülkeleri ile rekabet şansını artırabilmesi için ucuz ve yeterli elektrik enerjisi sağlanması zorunluluğu vardır. Yaklaşmakta olan elektrik enerjisi darboğazının ülkemizin sanayi üretimini, ihracatını, turizm, şehirleşme, istihdam dahil sosyal hayatımızın bütün yönlerini olumsuz etkileyeceği bir gerçektir. Bu çerçevede 2000'li yıllara hazırlanmak için gerekli planlama çalışmaları yapılmakta olup, bu çalışmalar dünyada ve ülkemizdeki gelişmeler doğrultusunda yenilenmektedir. Planlama çalışmalarımız doğrultusunda hazırlanan arz-talep projeksiyonları uyguladığımız politikaların belirleyici ve yönlendirici temel unsurunu oluşturmaktadır.

Elektrik enerjisi üretim sistemi planlamalarında en önemli sosyal ve ekonomik parametreler :

– Sosyal parametre olarak ortalama nüfus artış hızı

1995-2000 yılları için % 1,6

2000-2005 yılları için % 1,50

2005-2010 yılları için % 1,4

– Gayri Safi Yurt İçi Hâsıla Ortalama Artış Hızı (GSYİH)

1995-2000 yılları için % 5,6

2000-2005 yılları için % 6

2005-2010 yılları için % 6

olarak alınmaktadır.

Bu değerler Beş Yıllık Kalkınma Planlarında tespit edilen ortalama tahmini ve hedef değerlerdir ve Devlet Planlama Teşkilâtı tarafından ilgili kuruluşlardan elde edilen veriler doğrultusunda belirlenmektedir.

Türkiye hızla artan genç bir nüfusa sahiptir. Nüfus artış hızı şu anda yaklaşık % 1,78 civarındadır. Nüfus artış hızına paralel olarak insanların fakirleşmemesi, dolayısıyla buldukları yaşam standardını korumaları için Gayri Safi Yurt İçi Hâsılda yaklaşık % 5 oranında bir artış gerekirken bu da elektrik arzında yaklaşık % 10'luk bir artış hızını zorunlu kılmaktadır.

Bu gerçeklerden hareketle şu anda 21 000 MW civarında olan üretim kapasitesinin 2010 yılına kadar (yani 13 yıl içinde) 60 000 MW olması gerekmektedir. Bir başka deyişle talebimizin güvenilir bir şekilde karşılanması için 2010 yılına kadar yaklaşık 40 000 MW'lık yeni üretim tesislerinin sisteme ilave edilmesi, yani mevcut sisteme yılda yaklaşık 3 000 MW kurulu güç eklenmesi zorunludur. Bu da gerekli diğer alt yapı yatırımları ile birlikte yılda yaklaşık 4 milyar dolar, 12 yıllık sürede ise toplam 45-50 Milyar dolarlık yatırım demektir. Yıllık yatırım gereksiniminin sadece 1 milyar dolarlık kısmı kamu kesimi tarafından bütçe olanakları ile karşılanabilmekte, kalan 3 milyar dolarlık kısmının ise yerli ve/veya yabancı özel sektörden karşılanması gerekmektedir.

Bu talebin karşılanabilmesi için sadece termik santrallara yönelik olarak optimal elektrik üretim sistemi gelişim planları ve Devlet Planlama Teşkilâtı görüşleri çerçevesinde, işin gereğine uygun ihale yöntemleriyle, kârlılık ve verimlilik ilkeleri doğrultusunda iktisadî alanda ticarî esaslara göre faaliyet göstermek zorunda olan ve 3 üncü kişilerle olan ilişkilerinde özel hukuk hükümlerine tabi iktisadî devlet teşekkülü olan TEAŞ tarafından teklif alınması; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca yakıt durumu, ülke enerji planlaması ve elektrik enerjisi talep tahminini dikkate alarak tesisi kurma ve işletme izni verilmesi ve yine TEAŞ tarafından verilen bu izinleri takiben Sözleşme imzalanması ilkesi benimsenmiştir.

Çıkarılacak bu Kanunla; üretim ile ilgili işletme kuralları TEAŞ'ça belirlenerek rekabet şartları altında oluşacak enerji birim fiyatları ile enerji satışı öngörülmektedir. Yani bu modelde şirketler ucuz enerjiyi, en güvenilir ve en kaliteli koşullarda sunmak üzere birbirleri ile rekabet etmek zorundadırlar.

Ayrıca 3096 sayılı Yasanın 8 inci maddesi, sözleşme süresinin bitiminde ya da belirli koşulların gerçekleşmesi halinde bu tarihten önce tesisin Bakanlığa ya da ilgili kuruluşlara devrini düzenlemektedir. Bu şartlar nedeniyle fesih şartı bile şirketi zorlayıcılık vasfından uzaklaşmakta ve iyi ve gereği gibi gerçekleştirilmemiş tesis bir kambur gibi tüm olumsuzluklarıyla birlikte sisteme kamunun malı olarak dahil edilmektedir.

Oysa çıkarılan bu Kanunla getirilen sisteme göre; gerçekleştirilecek tesisler için elektrik enerjisi üretim ve enerji satış şartları sözleşmede belirtilerek kurala bağlanmıştır. Tesisin bu şartlara uygun olarak yapılması tamamen şirketin sorumluluğunda olup, sadece ulusal elektrik sistemi açısından gerekli denetimler Bakanlık/TEAŞ tarafından yapılacaktır. Ayrıca, santralin üzerinde kurulu bulunduğu arazinin ve santralin mülkiyeti tamamen şirkete ait olup, devir sözkonusu olmadığından, şirketin tesisi en iyi şekilde işletmesi ve tesisi daha uzun süreyle daha ekonomik olarak çalıştıracak tedbirleri alması tedbirli ve basiretli bir tacir olmasının doğal sonucu olacaktır.

Yap-İşlet Modelinde üretim şirketinin faaliyetini sürdürmek üzere kuracağı, üretim ve satış sonucu kâr elde etmeyi amaçladığı ve sahibi bulunduğu tesisi; sözleşme süresi ile bağlı olmaksızın sonuna kadar teknik ve ekonomik yönden daha verimli tutması yanında, üretim maliyetini azaltmak, üretim kalitesini yükseltmek için teknik gelişmeleri de uygulamak suretiyle faaliyetini sürdüreceği izahına gerek duyulmayacak bir gerçektir ve bu uygulama ticarî faaliyetin bir gereğidir.

Elektriğin kamuya sunulması gereken en önemli hizmetlerin başında geldiği tartışmasızdır. Aslında işbu Kanun ile uygulamaya sokulan bu modelde de bu hizmetin doğru ve tüketici haklarını korur şekilde gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir. Ancak elektriğin üretimi sağlanmadan kamuya asıl ilgilendiren iletim ve dağıtım hizmetinin sağlanması da olanaksızdır. Öncelikle enerjinin tüketiciye ulaştırılmasına kadar olan safhaların ayrı ayrı değerlendirilmesi, özellikle enerji üretiminin iletim ve dağıtımdan tamamiyle farklı mütalaa edilmesi gerekmektedir. Zira elektrik üretiminin herhangi bir mal ve hizmet üretiminden farkı yoktur ve gelişmiş ülkelerdeki uygulamalarda bu yöndedir. İdarî Yargı sistemini örnek aldığımız Fransa'da dahi elektrik üretimi kamu hizmeti sayılmaktadır. Ayrıca yine örnek olarak elektrik üretiminin İngiltere'de % 80'i, İspanya'da % 98'i, İsveç'te % 50'si, Almanya'da % 56'sı özel sektörce yapılmaktadır.

Bugün dünyanın globalleşmesi ile elektrik de dahil olmak üzere üretilen her türlü mal ve hizmetin ülkeler arasında alım ve satımı yapılabilmektedir. Avrupa ülkeleri enterkonnekte enerji iletim hatlarıyla birbirine bağlıdır. Kısaca elektrik ulusal sınırları aşan, herkesin herkese anında ve kolaylıkla sattığı bir mal niteliğini kazanmıştır.

Sonuç olarak; elektriğin iletim ve dağıtımının asıl kamu hizmeti niteliğinde olduğu, ülke koşulları ve teknik koşullar dikkate alınarak, depolama, biriktirme, stoklama olanağı bulunmayan elektriğin verimli ve ucuz bir şekilde üretimini sağlamaya yönelik faaliyetleri içeren bu modelin ise kamu yararına yönelik olduğu ve kamu hizmetinin görülmesinde önkoşul sayılması gerektiği de bir gerçektir.

Güvenilir, kaliteli ve ucuz elektrik üretimini amaçlayan bu düzenlemelerin % 100 başarısızlıkla sonuçlanması halinde bile ülkenin çalışmakta olan diğer termik (yakıt olarak doğal gaz, kömür ve fuel oil kullanan santraller) ve hidroelektrik santralleri ya da Yap-İşlet-Devret modeli ile kurulan santraller ile bu hizmet sınırlı bir şekilde ancak büyük maliyetlerle ve giderek artan elektrik ihtiyacını karşılamaktan uzak bir şekilde sürdürülecektir. Bunun ise kamu yararına yönelik olmadığı açıktır.

Bundan başka, kamu hizmeti niteliği ifade edilen elektrikle ilgili olarak; ülkemizin hızla artan enerji talebinin karşılanmasında son yıllarda meydana gelen santral tesislerindeki gecikmeler nedeniyle, yabancı ülkelerden elektrik ithal edilmek zorunda kalmaktadır. Yabancı ülkelerden elekt-

rik ithal edilerek tüketicinin hizmetine sunulması yerine, ülkemizde, tamamen sistemimize uygun, karşılıklı yaptırımlarla desteklenmiş bir proje ile kaliteli ve ucuz elektrik üretirerek, tüketicilerin hizmetine sunulması ve buna her iki durumda da TEAŞ'ın aracılık etmesi arasında herhangi bir fark bulunmamaktadır. Hatta öyle ki; Yap-İşlet modeli ile gerçekleştirilecek santral projelerinde ibre, kalite, güvenilirlik ve maliyet yönünden tartışmasız kamu düzeni ve kamu yararından yana ülke lehine ağır basmaktadır. Zira; elektrik ithalinde satın alınan elektrik karşılığı ödenen bedelin tamamı döviz olarak yurt dışına gitmektedir. Oysa ki; Yap-İşlet modelinde; Santral gibi istihdam olanakları yaratan önemli bir tesisin Ülkemizde gerçekleştirilmesi ve enerji için ödenen bedelin içinde yer alan sabit ve değişken giderlerin büyük bir bölümü ile vergilerin Ülkemizde kalması sağlanmıştır. Kısaca Türkiye için Katma Değer yaratılması bu modelle gerçekleştirilmiştir. Ayrıca enerji ithal ederken yabancı kuruluş ve şirketlere otomatik olarak tanınan hakların, Türkiye'de ki elektrik üretimi yapacak şirketlere Yap-İşlet projesi ile daha kontrollü ve ülke yararı gözetilerek verilmesi sözkonusudur. Ülkemiz enerji ihtiyacı için yukarıdaki gerekçelerde dikkate alınarak yurdumuz sınırları içerisinde santral yapımını sağlamak bu Kanun ile mümkün olabilecektir.

Bu konuda belirtilmesi gereken bir başka husus da; Bulgaristan'dan enerji ithaline ilişkin işlemin TEAŞ Genel Müdürlüğü tarafından, hiç bir başka resmî makamın izin ve/veya olurlarına dahi gerek olmadan ve bu Kuruluşun İhale ve Satın Alma Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde gerçekleştiriliyor olmasıdır. Yukarıda da belirtildiği üzere; Ülkemiz enerji üretiminin yetersizliği nedeniyle kamuya ucuz ve kaliteli enerji sunmaya yönelik bu hizmetin TEAŞ Genel Müdürlüğüne ithalat yolu ile sağlanması yerine, yurt içinde tesis kurdukmak suretiyle daha kolay ulaşılır, daha kaliteli ve ucuz olarak sağlanmasına yönelik işlevlerin Bakanlığımız ve TEAŞ Genel Müdürlüğü eliyle yerine getirilmesi daha yasal olup, yerindelik sözkonusudur. Ayrıca sözkonusu santrallerin yurt içinde ihtiyaç bölgelerinde yaptırıldığı düşünüldüğünde, ithal edilen enerjide uzak iletim mesafelerinden kaynaklanan kayıpların ve iletim darboğazlarının önüne geçilerek ülke ekonomisine bu konuda da artı değer kazandırılacağı kesindir.

Yap-İşlet Modeli ve dolayısıyla bu modelin usul ve esaslarının düzenlendiği işbu Kanunda; Yap-İşlet-Devret modeli dolayısıyla 3096 sayılı Yasanın tamamen dışında bir yaklaşım getirilmektedir. Üretim şirketlerinin kendi sahip olacakları tesislerde enerji üretimine olanak tanınmakta, bu şirketlerin iletim ve dağıtım hakkı bulunmamaktadır.

3096 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde belli bir süre için, her çeşit üretim santrallerine (Hidrolik, termik, jeotermal, nükleer, yenilenebilir enerji kaynakları v.b.) izin verilmesi ve belirlenen süre sonunda devlete geri devri öngörüldükten bu Kanunda, sadece termik santrallerle ilgili mülkiyetleri kendilerine ait olmak üzere yatırım, işletme ve elektrik enerjisinin satışı düzenlemesine gidilerek Yap-İşlet sistemine geçiş sağlanması ve bu sayede yatırımların hızlandırılması amaçlanmaktadır. Şirketler tesislerini kendileri sahipleneceğinden güvenilir bir işletmecilikle beraber ucuz ve kaliteli elektrik enerjisi üretimi sağlanmış olacaktır.

Sonuç olarak yukarıda bahsedilen hususların ışığı altında, Enerji sektöründe yaşanan darboğazın hızla aşılabilmesi, elektrik enerjisinin ucuz, güvenilir ve süratli bir şekilde tüketiciye ulaştırılması, yerli ve yabancı sermayenin enerji sektöründe etkin bir şekilde katılımının temini için bu Kanun hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. - Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkındaki 4.12.1984 tarih ve 3096 sayılı Kanun, liberal sistem ve serbest piyasa ekonomisine geçişi amaçlamış ise de, uygulamada yatırımlar gerçekleştirilememiş ve beklenen hızlı çözüm sağlanamadığından enerji sorunu çözümlenememiştir. Ayrıca 3096

sayılı Kanun yatırımların ve işletmenin özel sektör eliyle yürütülmesini öngörmesine rağmen sonuçta tesisler devlete intikal edeceğinden bu yönüyle de çelişki arz etmektedir. Ülkemizin enerji ihtiyacı her yıl % 10 oranında arttığından yatırımların en az buna göre gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Bunu sağlamak amacıyla 3096 sayılı Kanunda öngörülen ve Yap-İşlet-Devret olarak kamuoyunda bilinen sistemden ayrı olarak, yalnızca termik santraller için mülkiyetleri şirketlere ait olmak üzere tesis kurma ve işletme izni verilmesi ve tesislerden elde edilen enerjinin satışı ile ilgili hususları düzenlemenin bu kanunun amacı olduğu maddede açıklanmıştır.

Tesislerin mülkiyeti ve işletme hakkı, izin verilen sermaye şirketlerine ait olduğundan bu amaç gözetilerek, hidroelektrik, jeotermal, nükleer ve yenilenebilir enerji kaynakları kapsam dışında tutularak 3096 sayılı Kanundan farklı bir düzenlemeye gidildiği belirtilmiştir.

Madde 2. — Bu Kanun ile getirilmek istenilen model tanımına ve kısaltmalara yer verilmiştir.

Madde 3. — İşbu Kanun ile uygulamaya sokulan bu modelde, Ülkemizin kalkınmasının, sanayileşmesinin ve sosyal gelişmesinin beklenen sonucu olarak son dönemlerde artan elektrik enerjisi talebinin karşılanabilmesi için sadece termik santrallara yönelik olarak optimal elektrik üretim sistemi gelişim planları ve Devlet Planlama Teşkilâtı görüşleri çerçevesinde, bu hizmetin doğru ve tüketici haklarını korur şekilde gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

Bundan başka, kamu hizmeti niteliği ifade edilen elektrikle ilgili olarak; ülkemizin hızla artan enerji talebinin karşılanmasında son yıllarda meydana gelen santral tesislerindeki gecikmeler nedeniyle, yabancı ülkelerden elektrik ithal edilmek zorunda kalınmaktadır. Yabancı ülkelerden elektrik ithal edilerek tüketicinin hizmetine sunulması yerine, ülkemizde, tamamen sistemimize uygun, karşılıklı yaptırımlarla desteklenmiş bir proje ile kaliteli ve ucuz elektrik üretirerek, tüketicilerin hizmetine sunulması ve buna her iki durumda da TEAŞ'ın aracılık etmesi arasında herhangi bir fark bulunmamaktadır. Hatta öyle ki; Yap-İşlet modeli ile gerçekleştirilecek santral projelerinde ibre, kalite, güvenilirlik ve maliyet yönünden tartışmasız kamu düzeni ve kamu yararından yana ülke lehine ağır basmaktadır.

Ayrıca, Bulgaristan'dan enerji ithaline ilişkin işlem TEAŞ Genel Müdürlüğü tarafından, hiç bir başka resmî makamın izin ve/veya oluru almayacağına dahi gerek olmadan ve bu Kuruluşun İhale ve Satın Alma Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Yukarıda da belirtildiği üzere; Ülkemiz enerji üretiminin yetersizliği nedeniyle kamuya ucuz ve kaliteli enerji sunmaya yönelik bu hizmetin TEAŞ Genel Müdürlüğüne ithalat yolu ile sağlanması yerine, yurt içinde tesis kurdukmak suretiyle daha kolay ulaşılır, daha kaliteli ve ucuz olarak sağlanmasına yönelik işlevlerin Bakanlık ve TEAŞ Genel Müdürlüğü eliyle yerine getirilmesi daha yasal olup, yerindelik sözkonusudur. Ayrıca sözkonusu santrallerin yurt içinde ihtiyaç bölgelerinde yaptırıldığı düşünüldüğünde, ithal edilen enerjide uzak iletim mesafelerinden kaynaklanan kayıpların ve iletim darboğazlarının önüne geçilerek ülke ekonomisine bu konuda da artı değer kazandırılacağı kesindir.

Bu nedenle, işin gereğine uygun ihale yöntemleriyle, kârlılık ve verimlilik ilkeleri doğrultusunda iktisadî alanda ticarî esaslara göre faaliyet göstermek zorunda olan ve 3 üncü kişilerle olan ilişkilerinde özel hukuk hükümlerine tabi iktisadî devlet teşekkülü olan TEAŞ tarafından Resmî Gazetede ilan yapılmak suretiyle teklif alınması; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca yakıt durumu, ülke enerji planlaması ve elektrik enerjisi talep tahminini dikkate alarak tesisi kurma ve işletme izni verilmesi ve yine TEAŞ tarafından verilen bu izinleri takiben Sözleşme imzalanması ilkesi bu madde ile düzenlenmiştir.

Ayrıca, ihaleye katılanlarda aranılacak şartlar, üretim şirketinin sermayesi, şirket ve/veya ortaklarının deneyimi, şirketin seçimi, proje ve fizibilite esasları, yakıt temini, üretim kapasitesi, alınacak enerjinin miktarı, süresi, enerji birim fiyatı oluşturma esas ve usulleri ve tesis kurma ve iş-

letme izni esas ve usulleri ile diğer hususların yer aldığı detay düzenlemenin Bakanlıkça hazırlanarak Bakanlar Kurulunca çıkarılacak Yönetmelikte gösterileceği belirtilmiştir.

Madde 4. - TEAŞ'ın, Sözleşmenin enerji satışına ilişkin hükümlerinden kaynaklanan ödeme yükümlülükleri için Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanlığınca üretim şirketine Hazine garantisi verilmesi amaçlanarak, şirketlere güvence verilmesi suretiyle yatırımcıların teşviki ve tesislerin biran önce hızlı bir şekilde kurulması ve işletilmesi sağlanış olacaktır.

Geçici Madde 1. - 3096 sayılı Kanundan ayrı bir şekilde yalnızca termik santrallara yönelik olarak Bakanlar Kurulunun 9.5.1996 tarih ve 96/8269 sayılı Kararname hükümlerine dayalı olarak alınmış tekliflerin değerlendirilmesine, şirketler tarafından verilen enerji birim fiyatlarının ilk açılış tespitlerinin dahi TEAŞ maliyetlerinden düşük değerleri içermesi, uygulamanın, ülke çıkarlarını korumasının yanında adil kurallara oturtulduğu kanaatinin oluşmuş olması nedeniyle kaldığı yerden, bu Kanun hükümlerine göre devam edilmesi amaçlanmıştır.

Madde 5. - Kanunun yürürlüğe giriş tarihi gösterilmiştir.

Madde 6. - Kanunu yürütecek makam belirtilmiştir.

Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar,
Bilgi ve Teknoloji Komisyonu
Esas No. : 2/835
Karar No. : 9

25.6.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Refah Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Salih Kapusuz ve Doğru Yol Partisi Grup Başkanvekili Ankara Milletvekili Saffet Arıkan Bedük’ün Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanun Teklifi” Komisyonumuzun 25.6.1997 tarihli 10 uncu birleşiminde yaptığı toplantıda; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Devlet Planlama Teşkilatı temsilcilerinin katılımıyla incelenip görüşüldü.

Kanun Teklifinin geneli üzerinde yapılan görüşmeler sonucunda Kanun Teklifinin maddelerine geçilmesi oybirliği ile kabul edildi.

Kanun Teklifinin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “TEAŞ ön seçim yapıp yapmamakta serbesttir.” cümlesi madde metninden çıkartılmış ayrıca aynı maddenin dördüncü fıkrasının son satırındaki “verebilir” ibaresi, “verir” olarak değiştirilmiştir.

Kanun Teklifinin 1, 2, 4, Geçici Madde 1, 5 ve 6 ncı maddeleri Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz havalesi gereği Plan ve Bütçe Komisyonununa gönderilmek üzere yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkanvekili
Kahraman Emmioğlu
Gaziantep
Üye
Sıtkı Cengil
Adana

Kâtip
Ekrem Erdem
İstanbul
Üye
Osman Hazer
Afyon

Üye
İrfan Köksalan
Ankara

Üye
Rasim Zaimoğlu
Giresun
(İmzada bulunamadı)

Üye
Refik Aras
İstanbul

Üye
Nezir Büyükcengiz
Konya
Üye
Cemal Alişan
Samsun
(İmzada bulunamadı)

Üye
Hilmi Develi
Denizli

(3 üncü maddeye muhalifim
muhalafet şerhim ektedir)

Üye
Mehmet Emin Aydınbaş
İçel
(İmzada bulunamadı)

Üye
Necdet Tekin
Kırklareli
(Muhalefet şerhim ekte)

Üye
Hüseyin Olgun Akın

Ordu
Üye
Mahmut Işık
Sivas

Üye
Bekir Sobacı
Tokat

KARŞIOY YAZISI

Aşağıdaki nedenlerden dolayı Kanunun 3 üncü maddesine muhalifiz.

3 üncü maddede belirtilen ihale esasları son derece muğlaktır. Son yıllarda özellikle bu kuruma yönelik ihalelere siyaset gölgesi düşmüştür.

Kurumu zan altında bırakmayacak, siyasî otoriteyi etkin kılmayacak, ihale şartları ile şeffaflığı ön plana çıkaracak şekilde bu madde düzenlenmelidir.

Prof. Dr. Necdet Tekin
Kütahya

Hilmi Develi
Denizli

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

30.6.1997

Esas No. : 2/835

Karar No. : 105

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Refah Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Salih Kapusuz ve Doğru Yol Partisi Grup Başkanvekili Ankara Milletvekili Saffet Arıkan Bedük tarafından hazırlanarak 9.6.1997 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 12.6.1997 tarihinde tali komisyon olarak Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, esas komisyon olarak da komisyonumuza havale edilen ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 78 inci maddesi uyarınca, Bakanlar Kurulunun 19.6.1997 tarihli yazısı ekinde gönderilen listede görüşülmesine devam olunması istenen, "Yap-İşlet Modeli ile Elektrik Enerjisi Üretim Tesislerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışının Düzenlenmesi Hakkında Kanun Teklifi", Komisyonumuzun 26.6.1997 tarihinde yaptığı 65 inci Birleşiminde Hükümeti temsilen Maliye Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Hazine Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi; Türkiye Elektrik Kurumu dışındaki, özel hukuk hükümlerine tabi sermaye şirketleri statüsüne sahip yerli ve yabancı şirketlerin elektrik üretimi, iletimi, dağıtım ve ticareti ile görevlendirilmeleri 4.12.1984 tarih ve 3096 sayılı Kanun ile düzenlenmiştir. Ancak, 3096 sayılı Kanunun uygulanmasında güçlüklerle karşılaşmış, yatırımlar gerçekleştirilememiş ve ülkenin elektrik enerjisi üretiminin istenilen düzeyde artırılması sağlanamamıştır.

Teklif ve gerekçesi incelendiğinde; enerji ihtiyacının karşılanabilmesi, enerji sektöründe yaşanan darboğazın hızla aşılabilmesi, elektrik enerjisinin ucuz, güvenilir ve süratli bir şekilde tüketiciye ulaştırılması, yerli ve yabancı sermayenin enerji sektörüne etkin bir şekilde katılımının temini amacıyla, sadece termik santraller için, mülkiyetleri şirketlere ait olmak üzere, tesis kurma ve işletme izni verilmesi ve tesislerden elde edilen enerjinin satışı ile ilgili hususların düzenlenmesinin öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda, Teklifin tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

– Teklifin bir ihtiyaçtan kaynaklandığı ve hukuki eksikliklerin giderilmesine yönelik bu düzenlemenin bir an önce kanunlaşmasında yarar görüldüğü,

– Devletin gözetim ve denetimi altında özel sektörün ve yabancı sermayenin termik santral kurmasının sağlanmaya çalışıldığı, özel sektörden ve yabancı sermayeden çekinilmemesi gerektiği,

– Bu düzenlemenin daha önce Bakanlar Kurulu Kararı ile yapıldığı, Danıştayca yürütmesi durdurulan sözkonusu Kararda, uluslararası mahkemeler ve tahkim kuruluşları ile ilgili olarak bir düzenleme bulunduğu, bu düzenlemenin Teklifte yer almadığı, Teklifin bu haliyle ihtiyaca cevap verip vermeyeceği,

– Termik santrallerin dışında kalan diğer enerji santrallerine de izin verilmesi gerektiği,

– Sözkonusu santrallerin dengeli bir şekilde dağılımının nasıl tesis edileceği,

– Getirilen düzenlemenin münferit bir kanun olarak değil de, 3096 sayılı Kanuna ek madde eklenerek, ya da bu Kanunda değişiklik yapılarak yapılmasının daha uygun olacağına düşünüldüğü, böylece konuyla ilgili, bir çerçeve kanun bulunacağı,

– Teklifin Anayasa Mahkemesinin iptal kararında yer alan sakıncaları gideremediği,

– Satın alma garantisinin verildiği yerde rekabetin sözkonusu olamayacağı,

Gibi görüş, eleştiri ve sorular dile getirilmiştir.

Hükümet temsilcisince yapılan açıklamalarda ise;

– Ülkemizde 1996 yılında 95 milyar kw/saat elektrik tüketildiği, bu miktarın 1997 yılında 105 milyar kw/saat olmasının beklendiği, elektrik tüketiminin her yıl % 10-15 civarında arttığı, kişi başına düşen elektrik tüketiminin ise 1 500 kw/saat olduğu, bu miktarın O.E.C.D. ülkelerinde 7 500 kw/saat olduğu, mevcut durumu koruyabilmek için, sisteme yıllık 3 000 MW. kurulu güç eklenmesine ihtiyaç duyulduğu, bunun yılda yaklaşık olarak 4 milyar dolarlık yatırımı gerektirdiği, Devlet Su İşleri, TEAŞ ve TEDAŞ tarafından yıllık yatırım ihtiyacının ancak 1.5 milyar dolarlık kısmının karşılanabildiği, kalan kısmının ise yerli veya yabancı özel sektör tarafından karşılanması gerektiği,

– Yap-İşlet-devret modelinin beklenen faydayı sağlayamadığı, sonuçta tesisler Devlete intikal edeceğinden, uygulamada yatırımların gerçekleştirilemediği, ancak küçük ölçekli yatırımların yapıldığı,

– Yap-İşlet modelinde, şeffaflık ve rekabetin sağlandığı, elektriğin kamuya sunulması gereken en önemli hizmetlerin başında geldiği, elektrik üretiminin herhangi bir mal veya hizmet üretiminden farkı bulunmadığı, elektriğin ulusal sınırları aşan, herkesin herkese anında ve kolaylıkla sattığı bir mal niteliğini kazandığı, üretiminin değil ancak, iletim ve dağıtımının stratejik sayılabileceği, Teklif ile öngörülen modelde bu hizmetin doğru ve tüketici haklarını korur şekilde gerçekleştirilmesinin hedeflendiği,

– Kaliteli ve ucuz elektrik üretimini amaçlayan bu düzenlemenin, aynı zamanda istihdam olanakları yaratacağı, üretim şirketlerinin kendi sahip olacakları tesislerde enerji üretimine imkân tanıdığı, devir sözkonusu olmadığından tesislerin daha rantabl olarak çalıştırılabileceği, bu şirketlerin iletim ve dağıtım haklarının bulunmadığı,

– Teklif ile getirilen modelde sadece termik santrallerin sözkonusu olduğu, 3096 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde belli bir süre için, her çeşit üretim santrallerine izin verilmesi ve belirlenen süre sonunda devlete devrinin öngörüldüğü,

– Sözkonusu santrallerin yurt içinde ihtiyaç bölgelerinde yapılacağı,

– Konunun daha önce 9.5.1996 tarih ve 96/8269 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile düzenlenmiş bulunduğu, ancak sözkonusu Kararın, mevcut Kanunun çerçevesini aştığı için, Danıştayın 19.2.1997 günlü, E: 1996/8792 sayılı Kararı ile yürütmesinin durdurulduğu, bu defa kanun olarak düzenlendiği, Teklifin Anayasaya aykırı olmadığı, ihtiyacı karşılamak için yeterli bir düzenleme olarak görüldüğü,

İfade edilmiştir.

Yapılan bu görüşmeleri takiben Teklif ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Teklifin;

– 3 üncü maddesi; birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “...Resmî Gazetede ilan yapılır.” ibarelerinin “...Resmî Gazetede ilan edilir.” şeklinde, birinci fıkrasında yer alan “...ve...” ibaresinin “...veya...” olarak değiştirilmesi, fıkranın sonunda yer alan “TEAŞ ön seçim yapıp yapmamakta serbesttir.” hükmünün keyfi bir uygulamaya sebebiyet verilmemesi düşüncesi ve böyle bir hükmün kanunda yer almasına gerek bulunmadığı görüşünden hareketle metinden çıkarılması, dördüncü fıkrasının sonunda yer alan “...verebilir.” ibaresinin “...verir.” şeklinde değiştirilmesi suretiyle,

– 1 inci, 2 nci, 4 üncü ve Geçici 1 inci maddeleri ile yürürlük ve yürütmeye ilişkin 5 ve 6 ncı maddeleri aynen,

Kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
İ. Ertan Yülek
Adana
Bu Raporun Sözcüsü
Nurettin Kaldırımçı
Sakarya
Üye
Metin Şahin
Antalya
(Karşı oy yazım eklidir)
Üye
Álaattin Sever Aydın
Batman
Üye
Aslan Polat
Erzurum
Üye
Azmi Ateş
İstanbul

Üye
Algan Hacalođlu
İstanbul
(İmzada bulunamadı)
Üye
Mustafa Kamalak
Kahramanmaraş
Üye
Fethi Acar
Kastamonu

Üye
Mehmet Ali Yavuz
Konya
Üye
Nezir Aydın
Sakarya
Üye
Musa Uzunkaya
Samsun
Üye
Kâzım Arslan
Yozgat

Üye
Hasan Çađlayan
Çorum
(İmzada bulunamadı)

Başkanvekili
Mustafa Çilođlu
Burdur
Kâtip
Hayri Dođan
Antalya
Üye
C. Tufan Yazıcıoğlu
Bartın
(Karşı oy yazım eklidir)
Üye
Necmi Hoşver
Bolu
Üye
Hüseyin Yayla
Hatay
Üye
Zekeriya Temizel
İstanbul
(İmzada bulunamadı)
Üye
Esat Bütün
Kahramanmaraş
Üye
Zeki Karabayır
Kars
Üye
Mustafa Ünaldı
Konya
(İmzada bulunamadı)
Üye
Miraç Akdođan
Malatya
Üye
Biltekin Özdemir
Samsun
Üye
Yıldırım Aktürk
Uşak
Üye
Hasan Gemici
Zonguldak
(Karşı oy yazım eklidir)

MUHALEFET ŞERHI

Görüşülmekte olan “Yap-İşlet modeli ile elektrik enerjisi üretim tesislerinin kurulması ve işletilmesi ile enerji satışının düzenlenmesi hakkında” kanun için muhalefet şerhimiz gerekçesi aşağıdadır.

Metin Şahin
Antalya

Hasan Gemici
Zonguldak

Cafer Tufan Yazıcıoğlu
Bartın

GEREKÇE

Kanun, Anayasa Mahkemesinin daha önceki iptal kararlarının gerekçelerine yeteri kadar cevap verememektedir.

REFAH PARTİSİ GRUP BAŞKANVEKİLİ KAYSERİ MİLLETVEKİLİ SALİH KAPUSUZ VE
DOĞRU YOL PARTİSİ GRUP BAŞKANVEKİLİ ANKARA MİLLETVEKİLİ
SAFFET ARIKAN BEDÜK'ÜN TEKLİFİ

**YAP-İŞLET MODELİ İLE ELEKTRİK ENERJİSİ ÜRETİM TESİSLERİNİN KURULMASI
VE İŞLETİLMESİ İLE ENERJİ SATIŞININ DÜZENLENMESİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

Amaç ve kapsam

MADDE 1. — Bu Kanunun amacı; "Yap-İşlet Modeli" ile üretim şirketlerine ülke enerji plan ve politikalarına uygun biçimde elektrik enerjisi üretmek için mülkiyetleri kendilerine ait olmak üzere termik santral kurma ve işletme izni verilmesi ile enerji satışına dair esas ve usulleri belirlemektir. Hidroelektrik, jeotermal, nükleer santraller ve diğer yenilenebilir enerji kaynakları ile çalıştırılacak santraller bu Kanunun kapsamı dışındadır.

Tanımlar

MADDE 2. — Bu Kanunda geçen;

Yap-İşlet Modeli : Elektrik enerjisi santrallerinin üretim şirketleri mülkiyetlerinde kurulmalarını, işletilmelerini, üretilen elektrik enerjisinin belirlenecek esas ve usuller çerçevesinde satışını içeren modeli,

Üretim Şirketi : Mülkiyeti kendisine ait olmak üzere sadece elektrik enerjisi üretim tesisi kurmak ve işletmek için kurulmuş veya kurulacak yerli ve/veya yabancı sermaye şirketi,

Bakanlık : Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığını,

TEAŞ : Türkiye Elektrik Üretim İletim Anonim Şirketini,

İfade eder.

Üretim tesisi kurma ve işletme izni verilmesi ile enerji satışı esasları

MADDE 3. — Bu Kanuna göre, optimal elektrik üretim sistemi gelişim planları çerçevesinde, yapımı öngörülen üretim tesisleri için teklif almak üzere TEAŞ tarafından Resmî Gazetede ilan yapılır. TEAŞ üretim şirketini seçme hususunda işin özelliğini belirten şartname hazırlayarak kapalı teklif, belli istekliler arasında kapalı teklif ve pazarlık usullerinden işin gereğine uygun olanını uygular. TEAŞ ön seçim yapıp yapmamakta serbesttir.

Ayrıca üretim tesisi kurmak ve işletmek üzere üretim şirketleri de, TEAŞ'a başvurabilirler. Bu durumda önerilen projelerin, TEAŞ tarafından, optimal sistem gelişim planları çerçevesinde değerlendirilerek uygun görülmesi halinde, yapımı öngörülen üretim tesisi için teklif almak üzere, rekabet ortamının sağlanması amacıyla işin gereğine uygun ihale yöntemleri de belirlenerek Resmî Gazetede ilan yapılır.

TEAŞ tarafından bu modelle yapılması öngörülen projelerle ilgili olarak, yapılacak ilandan önce, kalkınma planları, enerji plan ve politikalarına uygunluk açısından Devlet Planlama Teşkilâtının görüşü alınır.

Alınan teklifler TEAŞ tarafından bu Kanun ve çıkarılacak yönetmelik hükümleri çerçevesinde değerlendirildikten sonra, uygun teklif belirlenerek, ilgili üretim şirketine tesis kurma ve işletme izni verilmek üzere Bakanlığa gönderilir. Bakanlık, TEAŞ tarafından kendisine gönderilen teklifi uygun gördüğü takdirde tesis kurma ve işletme izni verebilir.

Bu iznin verildiğinin TEAŞ'a bildirilmesinden sonra, TEAŞ ile üretim şirketi arasında üretim tesisi kurma, işletme ve enerji satışı düzenleyen Sözleşme imzalanır.

Bakanlık ve TEAŞ değerlendirmelerinde kalkınma planları, ülke enerji plan ve politikaları doğrultusunda elektrik enerjisinin tüketicilere en ucuz ve güvenilir şekilde sunulmasını ve arz-talep dengelerini dikkate alır.

Bu Kanuna göre yapılacak üretim tesisleri için, ihaleye katılanlarda aranacak şartlar, üretim şirketinin sermayesi, şirket ve/veya ortaklarının deneyimi, şirketin seçimi, proje ve fizibilite esas-

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

YAP-İŞLET MODELİ İLE ELEKTRİK ENERJİSİ ÜRETİM TESİSLERİNİN KURULMASI VE İŞLETİLMESİ İLE ENERJİ SATIŞININ DÜZENLENMESİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1. – Teklifin 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. – Teklifin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. – Bu Kanuna göre optimal elektrik üretim sistemi gelişim planları çerçevesinde yapımı öngörülen üretim tesisleri için teklif almak üzere TEAŞ tarafından Resmî Gazetede ilan edilir. TEAŞ üretim şirketini seçme hususunda işin özelliğini belirten şartname hazırlayarak kapalı teklif, veya belli istekliler arasında kapalı teklif veya pazarlık usullerinden işin gereğine uygun olanını uygular.

Ayrıca üretim tesis kurmak ve işletmek üzere üretim şirketleri de TEAŞ'a başvurabilirler. Bu durumda önerilen projelerin, TEAŞ tarafından optimal sistem gelişim planları çerçevesinde değerlendirilerek uygun görülmesi halinde, yapımı öngörülen üretim tesisi için teklif almak üzere, rekabet ortamının sağlanması amacıyla işin gereğine uygun ihale yöntemleri de belirlenerek Resmî Gazetede ilan edilir.

TEAŞ tarafından bu modelle yapılması öngörülen projelerle ilgili olarak, yapılacak ilandan önce, kalkınma planları, enerji plan ve politikalarına uygunluk açısından Devlet Planlama Teşkilatının görüşü alınır.

Alınan teklifler TEAŞ tarafından bu Kanun ve çıkarılacak yönetmelik hükümleri çerçevesinde değerlendirildikten sonra, uygun teklif belirlenerek, ilgili üretim şirketine tesis kurma ve işletme izni verilmek üzere Bakanlığa gönderilir. Bakanlık, TEAŞ tarafından kendisine gönderilen teklifi uygun gördüğü takdirde tesis kurma ve işletme izni verir.

Bu iznin verildiğinin TEAŞ'a bildirilmesinden sonra, TEAŞ ile üretim şirketi arasında üretim tesisi kurma, işletme ve enerji satışını düzenleyen sözleşme imzalanır.

Bakanlık ve TEAŞ değerlendirmelerinde kalkınma planları, ülke enerji plan ve politikaları doğrultusunda elektrik enerjisinin tüketiciye en ucuz ve güvenilir şekilde sunulmasını ve arz-talep dengelerini dikkate alır.

Bu Kanuna göre yapılacak üretim tesisleri için, ihaleye katılanlarda aranacak şartlar, üretim şirketinin sermayesi, şirket ve/veya ortaklarının deneyimi, şirketin seçimi, proje ve fizibilite esas-

(Refah Partisi Grup Başkanvekili Kayseri Milletvekili Salih Kapusuz ve Doğru Yol Partisi Grup Başkanvekili Ankara Milletvekili Saffet Arıkan Bedük'ün Teklifi)

ları, yakıt temini, üretim kapasitesi, alınacak enerjinin miktarı, stresi, enerji birim fiyatı oluşturma esas ve usulleri ve tesis kurma ve işletme izni esas ve usulleri ile diğer hususlar Bakanlıkça hazırlanarak Bakanlar Kurulunca çıkarılacak Yönetmelikte gösterilir.

Garanti

MADDE 4. – TEAŞ'ın, sözleşmenin enerji satışına ilişkin hükümlerinden kaynaklanan ödeme yükümlülükleri için, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanlığınca üretim şirketine Hazine garantisi verilebilir.

GEÇİCİ MADDE 1. – Enerji üretim tesisi kurmak için 9.5.1996 tarihli ve 96/8269 sayılı Kararname hükümlerine göre alınmış tekliflerle ilgili işlemlere, kaldıkları yerden bu Kanun hükümlerine göre devam edilir.

Yürürlük

MADDE 5. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

ları, yakıt temini, üretim kapasitesi, alınacak enerjinin miktarı, süresi, enerji birim fiyatı oluşturma esas ve usulleri ve tesis kurma ve işletme izni esas ve usulleri ile diğer hususlar Bakanlıkça hazırlanarak Bakanlar Kurulunca çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 4. – Teklifin 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. – Teklifin Geçici 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. – Teklifin 5 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. – Teklifin 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

